

"נח מבט אחר. ברוח הדברים של היום. מול אברהם ולוט"

פרשות בראשית נח ויירא.

מאת: זילברמן ראובן
reuvan49@walla.co.il

ברוח הדברים של היום, כאשר קוראים את הפרשות בראשית נח ויירא בהתייחסות לנח. נוכל לנתח אותם בצורה מעט שונה מהפרושים הרגילים שאנו מכירים ומורגלים אליהם בכתובים. במאמר הקודם בנושא קין מול שת.

בהבחנתי שמתי לב **קין** מייצג בכל הבחינות את **הגשמיות והחומריות**. **שת** מייצג את **הרוחניות והחוכמה**. **נח** מבחינת ההבחנה קרוב יותר לחלק של **קין** הגשמי חומרי. ואלו **אברהם ולוט** את החלק הרוחני של **שת**. ועל כך המאמר.

• בבראשית כתוב על ילדי **שת** "וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת-הָאֱלֹהִים, אַחֲרֵי הוּלִידוֹ אֶת-מִתּוֹשֵׁלַח" " וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוּךְ, אֶת-הָאֱלֹהִים; וְאֵינְנוּ, כִּי-לָקַח אֹתוֹ אֱלֹהִים"

• בבראשית כתוב על **נח** " אֵלֶּה, תּוֹלְדֹת נֹחַ--נֹחַ אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה, בְּדַרְתּוֹ: אֶת-הָאֱלֹהִים, הִתְהַלֵּךְ-נֹחַ." כלומר נח ירא שמיים מאמין באלוהים איש צדיק. ותו לא, לא יותר. אין יותר תאורי מעשים לאמונה באלוהים. אדם אגוצנטר אנוכי ואגואיסט דואג לעצמו ובני משפחתו.

אלוהים מבשר לנח " וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנֹחַ, קַח-לָךְ בָּשָׂר בָּא לְפָנַי--כִּי-מָלְאָה הָאָרֶץ חָמָס, מִפְּנֵיהֶם; וְהִנְנִי מַשְׁחִיתֶם, אֶת-הָאָרֶץ. עֲשֵׂה לָךְ תֵּבַת עֲצֵי-גֹפֶר, קַנִּים תַּעֲשֶׂה אֶת-הַתֵּבָה; וְכִפַּרְתָּ אֹתָהּ מִבֵּית וּמִחוּץ, " אלוהים אומר לנח שהוא עומד להשמיד את כל החי כולל האדם, מאות ואלפי אנשים ומיליונים.

• **נח** אינו מערר או מוחה על כך, הוא קצר מחשבה.

• **אברהם**. שמתווכח עם אלוהים על השמדה של עיר סדום וכוּח מתמשך בניסיון לשכנע. אצל אברהם ישנה חמלה ואהבת לרעהו כמוד.

• בבראשית כתוב " וְשֵׁם אֲחִיו, יוֹבֵל: הוּא הָיָה--אָבִי, כָּל-תַּפֵּשׁ כְּנָז וְעֹגֶב" יובל הוא מצאצאיו של קין. אנשים חומרניים וגשמיים כתבתי על כך.

יובל-אבי כינור ועוגב, מתוך המילים ניתן להבין שיובל היה גם נגר מעצב עם עבודות עדינות בנגרות שידע לייצר כינור(כינור דוד)ועוגב.

• **נח** הוא באותה קטגוריה נגר ומעצב בונה את התיבה מעץ, אך בתנועות ייצור גסות.

נח היה נגר מקצוען, הוא חייב לייצר מסמרים מברזל עבור חיבור הלוחות לתיבה. כל תנועות גופו מאוד גסות ואיש חזק מאוד. ויקיפדיה "תוכניתה של התיבה, נאמרה לנח על ידי האלוהים, שאמר לו, שלש מאות אמה אורך התיבה, חמישים אמה רוחבה, ושלושים אמה קומתה, מכיוון שאורך האמה הוא כחצי מטר, עולה שאורכה של התיבה היה כ-150 מטרים, רוחבה כ-25 מטר, וגובהה היה עשירית מאורכה, כ-15 מטרים (גובה בניין בעל 5 קומות). להמחשה, ניתן לומר שגודלה של התיבה, שהיוותה לפי המסופר גן חיות צף ומעבדה ביולוגית ענקית.

בבראשית כתוב " וַיֵּלֶךְ גַם-הוּא, וַיִּלְדָה אֶת-תּוֹבֵל קִין--לְטֹט, כָּל-חֲרָשׁ נְחֹשֶׁת וּבְרָזָל" **תובל קין** היה חקלאי, חורש, נפח.

נח באותה קטגוריה עם תכונות של חקלאי מקצוען. נוטע כרם. יינן, יודע להכין יין חזק. וגם נוטה לשתות. יין ניתן לשתות במידה. דבר שלא קיים אצל נח.

"וַיַּחַל נֹחַ, אִישׁ הַאֲדָמָה; וַיִּטֵּעַ, כַּרְם. כֹּא וַיִּשֶׁת מִן-הַיַּיִן, וַיִּשְׁכַּר; וַיִּתְגַּל, בְּתוֹךְ אֶהְלֵה." **הנקודה העיקרית במאמר.**

כתוב " ויירא, חס אבי כנען, את, ערות אביו; ויגד לשני-אחיו, בְּחוּץ. כג ויקח שם ויפת את-השַׁמְלָה, וישימו על-שֶׁכֶם שְׁנֵיהֶם, ויִלְכוּ אַחֲרֵינִי, ויִכְסוּ אֶת עֲרוֹת אֲבִיהֶם; וּפְנֵיהֶם, אַחֲרֵינִי, וְעֲרוֹת אֲבִיהֶם, לֹא רָאוּ. כדוויקץ נח, מיינו; וידע, את אֲשֶׁר-עָשָׂה לוֹ בְּנוֹ הַקָּטָן. כה ויאמר, אָרוּר כְּנָעַן: עֶבֶד עֲבָדִים, יִהְיֶה לְאָחִיו. כו ויאמר, בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי שָׁם; וַיְהִי כְנָעַן, עֶבֶד לְמוֹ."

• **נח** שנודע לו שבנו חס ראה אותו במערומיו. כאדם חס מזג. שחקן שש בש בעל מחשבה ריגועית, קצר מחשבה. אדם רגעי ללא מחשבה יתרה. מקלל את נכדו. ואומר " ארוּר כְנָעַן". מבלי לדעת את התוצאות בעתיד. עם ישראל נהנה מהתוצאות **ארץ כנען** ניתנה לנו לעולם.

היום בשפת רחוב. על מקרה כזה. היו אומרים מה קרה ?! שראה את אביו במערומיו וזה עוד בנו! לא קרה שום דבר לא עבר על שום ציווי.

" חס לא עשה זאת בכוונה יתרה הוא לא יזם את הגילוי "עֲרוֹת אֲבִיו וְעֲרוֹת אֲמָךְ לֹא תִגְלֶה אֲמָךְ הוּא לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתָה". **תורה** « **ספר ויקרא** » **פרק יח** « **פסוק ז** לעומתו. ניקח את הסיפור של **לוט** ובנותיו. סיפור מקביל לסיפור של **נח**. מעשה חמור עם תוצאה מפתיעה לטובה.

במקרה של לוט שחקן שח מט, חושב לטווחים ארוכים. בנותיו מתכננות לשכב עם אביהם למעשה אונסות אותו.

"וַיֹּאמֶר הַבְּכִירָה אֶל-הַצְעִירָה, אֲבִינוֹ זָקֵן; וְאִישׁ אֵין בָּאָרֶץ לְבוֹא עֲלֵינוּ, בְּדָרְךָ כָּל-הָאָרֶץ. לָכֵה נִשְׁקָה אֶת-אֲבִינוֹ יוֹ, וְנִשְׁכְּבָה עִמּוֹ; וַיִּנְחֵהּ מֵאֲבִינוּ, זָרַע.. וַתִּשְׁקֶינן אֶת-אֲבִיהֶן יוֹ, בְּלִילָה הוּא; וַתְּבֹא הַבְּכִירָה וַתִּשְׁכַּב אֶת-אֲבִיהָ, וְלֹא-יָדַע בְּשִׁכְבָּהּ וּבְקוֹמָהּ. וַיְהִי, מִמְּחֲרָת, וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה אֶל-הַצְעִירָה, הֵן-שָׁכַבְתִּי אִמָּשׁ אֶת-אָבִי; וְנִשְׁקֶנוּ יוֹ גַם-הַלִּילָה, וּבֹאֵי שָׁכְבִי עִמּוֹ, וַיִּנְחֵהּ מֵאֲבִינוּ, זָרַע.. וַתִּשְׁקֶינן גַּם בְּלִילָה הַהוּא, אֶת-אֲבִיהֶן--יִי; וַתִּקַּם הַצְעִירָה וַתִּשְׁכַּב עִמּוֹ, וְלֹא-יָדַע בְּשִׁכְבָּהּ וּבְקַמָּהּ. לוֹ וַתִּהְרֶינן שְׁתֵּי בָנוֹת-לוֹט, מֵאֲבִיהֶן. וַתִּלְד הַבְּכִירָה בֵּן, וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מוֹאֵב: הוּא אָבִי-מוֹאֵב, עַד-הַיּוֹם" בסוף הסיפור. לוט אינו מקלל איש שקט והתוצאה היא **מואב**. ובהמשך נולד מרות המואביה פֶּרֶץ. ובהמשך הדורות: **דוד מלך ישראל המשיח**.